

[Finansministeren.]

Der er antagelig herefter ikke Grundlag for en Ændring af Beskatningsreglerne, idet de gældende Regler formentlig allerede tillader en Fortolkning, der kan tilfredsstille det ærede Medlem. Saafrømt det lokale Skatteraad i det af det ærede Medlem fremdragne Tilfælde maa antages at have anvendt en for snæver Praktisering af de gældende Regler, maa Skatteyderne henvises til at indgive Klage til Landsoverskatteraadet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ønskede oplyst, hvorledes en Skatteraadsformand, der paa en lidet heldig Maade havde tiltalt en Skatteyder og derfor var blevet idømt en Bøde, vedblivende kunde fortsætte som Skatteraadsformand. Jeg skal om dette Forhold sige, at jeg selvfølgelig anser det for meget beklageligt, at en Skatteraadsformand udtaler sig paa en saadan Maade, at det kan virke ærekrænkende for den eller dem, som Udtalelsen er møntet paa; men naar det ærede Medlem har følt sig foranlediget til at omtale denne Sag, havde der dog maaske været Anledning til at oplyse, hvad det var, der bevirkede, at Skatteraadsformanden fremsatte de stærke Udtalelser. En Borger i Roskilde Skattekreds, som sammen med andre har klaget over dette Forhold, at Skatteraadsformanden kunde fortsætte sin Virksomhed, har sendt en Del Materiale ind til mig og deriblandt ogsaa Udskrift af Dommen, og jeg skal oplæse et lille Stykke af denne Dom, som, om den end ikke forsværer Skatteraadsformandens Optræden, dog forklarer, hvorfor Skatteraadsformanden har ladet sig henrive til saa stærke Udtalelser. Det hedder i denne Dom:

„Indstævnte“ — altsaa Skatteraadsformanden — „har paastaet sig frifundet under Paaberaabelse af, at han har haft tilstrækkelig Føje til i sin Egenskab af Skatteraadsmedlem at fremsætte en skarp Kritik af Sagsøgerens Selvangivelser, der efter hans Formening ikke har været overensstemmende med de virkelige Forhold. Det er i saa Henseende oplyst, at Sagsøgeren har opgivet sin Nettoindtægt i Aarene 1927—28 til 0, i 1928—29 til 349 Kr. og i Aaret 1929—30 til 244 Kr., med en Formue henholdsvis 65 193 Kr. og 57 541 Kr., medens Gennemsnittet af Landbrugsindtægter for Ejendomme af Størrelse som Sagsøgerens, der til Ejendomsskyld er vurderet til 47 000 Kr., ifølge den af Skatteraadet udsendte officielle Statistik for Roskilde Skattekreds for Skatteaaret 1930—31 har været 4 475 Kr.“

Jeg erkender, at en Embedsmand ikke er berettiget til at bruge stærke Ord, og da den paagældende Skatteraadsformand er Socialdemokrat, har man fra anden Side været travlt beskæftiget med at rejse en Stemning mod ham, medens jeg ikke har mærket nogen Forundring over, at en Ejendomsbesidder med saa stor Formue i flere Aar manglede Skatteindtægt. Men til Beroligelse for det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og hans Venner i Roskilde Skattekreds skal jeg oplyse, at Skatteraadsformanden for nogen Tid siden meddelte mig, at han ikke ønsker at give Modstanderne et Angrebsvaaben mod Socialdemokraterne, og at han derfor ikke ønsker at modtage Genvalg, naar hans Funktionstid udløber, hvilket sker med Udgangen af indeværende Aar.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk holdt en meget interessant Tale, i hvilken han omtalte Kravet om en særlig Skat paa Brugsforeninger. Det forekommer mig, at det ærede Medlem med gode Grunde paaviste det urimelige i Kravet om en Brugsforeningskat og anførte, at Brugsforeningerne i mange Tilfælde betalte en højere Skat end tilsvarende private Virksomheder. Imidlertid har dette Spørgsmaal efterhaanden antaget en saadan Karakter, at mange Mennesker har faaet den Opfattelse, at Skat paa Brugsforeninger næsten vilde hjælpe os ud over alle Vanskeligheder. Jeg tror derfor, det vilde være i alles Interesse, om dette Spørgsmaal kunde blive Genstand for en virkelig indgaaende Undersøgelse, saaledes at det kunde blive oplyst, om der virkelig er nogen Berettigelse for dette Krav. Ministeriet har derfor besluttet at nedsætte et lille Udvalg til at foretage en saadan Undersøgelse.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen hævdede, at Staten bør nedsætte Renten af sine Udlaan, og omtalte særlig Jordfondens Udlaan. Han nævnte en Gaard paa 7½ Tønde Hartkorn paa Sjælland, hvori indestaar en første Prioritet paa 16 800 Kr., der forrentes med 5 pCt., og han beklagede, at denne Rente ikke var nedsat, skønt Staten havde Ret dertil. Ved Lov af 3. Marts 1931 fik Finansministeren Bemyndigelse til at fastsætte Renten af Midler, som er udlaant eller fremtidig udlaanes direkte af Statskassen eller de paa Status opførte Fonds. Renten kan ved Nedsættelsen ikke sættes lavere end til 4½ pCt. p. a. Jeg beder ærede Medlemmer erindre denne Bestemmelse om, at Renten ikke kan sættes lavere end til 4½ pCt. Hvad det af det ærede Medlem omtalte Laan angaar, skal jeg oplyse, at Ministeriet har været af den Opfattelse, at